

ΡΩΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια και ένγακόνα τρία,
δράσις και γλοπατέρα.

'Ένγακόνα τέσσερα και χίλια,
ποῦ θά βγον λαγοί μὲ πέτραχήλα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαὶ – ἀπ. εὐθείας πρὸς ἐμέ
Συνδρομὴ γὰλ κάθε χρόνο – δικτῶ φράγκα εἰναι μόνο.
Γιά τα ξένα δώμας μέρη – δέκα φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Δεκαεπτά Γεννάρη,
μουτσούνας 'στο παζάρι.

Ποῦντος δικτακόσια κι' είκοσι κι' έγια,
σύννεφα και χόνια, βαρυχειμωνία.

Μία πάνθιμη δίμα 'στον Ροΐδην τὸ μνῆμα.

'Ο Μάμος, ποῦ μάξ' πείραξε μὲ τὸ 'δικό σου στόμα,
τρὶς 'γέλασε, τρὶς ἐκλαψε 'στον τάφον σου τὸ γόμψ,
κι' ή ζακουστή σου Πάπιας κι' ή σάτυρος κι' ή Σκύπες
κι' ἔκεινης ποῦ μάξ' θεγεις, κι' ἔκεινης ποῦ δὲν είπεις;
ἔστησης μές 'στο Πλάνησον τῆς Τέγης τὴν μορφή σου,
κι' ἔκεινοι ποῦ σ' ἀφώρισαν 'θλογοῦν τὴν κορυφὴ σου.

'Στοῦ Ζαχχαρέτου τὴν γωνιὰ θαρρῶ και τώρ' ἀκόμης
πῶς τοῦ Μανώλη μὲ καλέη χριτούμένο στόμακ,
κι' ἀκούων μέσ' άπο σοφοῦ, μὲ κάτισγην κοινάδιο,
τοὺς σαρκασμοὺς τοὺς 'Αττικούς μὲ μάξ' περίστοιχοι χάρι.

Αὐτήν δὲν τοῦ τὴν ἔσθισε κακένας κρύος τρόμος,
κακένας πόνους φάρος,
τὴν πήρε μάρ' ὁ Χάρος,
κι' ἔγινε σκωπιτικώτερος ὁ κάθε μωμού μῶμος.

Τοῦ Παρνασσοῦ Χοδός τὰ μάλα ζωηρός.

Π. – Γιά τὸν χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ θαρρῶ πᾶς; Ήτα μοῦ φάληρς
κι' ἀνάποδα, παράστιτε, τὴν πίστη μοῦ θά βγάλης,

Θὰ ζακαρούσω θηλυκῶν κι' ἔρσενικῶν μητρῶν
και πάλιν θ' ἀνιδρύσωμεν εἰς γορευτὰς ήρων.

Φ. – "Διν θέλης θύλους χλιθεῖς
νὰ φάληρς, Περικλέτο,
ψάλε χοροὺς κοσμοθριψίες
και κάθε μας μπακίστο.

Καλλίτερα νὰ φάληρς τὴν καθειμὰ Σιλοίδες
περὰ τοῦ Νετεληγάνην τοῦ Δελτα τὴν στρφίδα.
Κάλικις χορῶν ν' ἀκόντην περιγγράφεις, λεπρέ,
περὰ συνενοήσεις Μπακχάνου, και Δυπρέ.

Καλλίτερα νὰ βλέπης αρρέτη ζωντογήραχ
και ν' ἀναπνέεις μῆρας
κομψότητος, φρεσκάδικες, και χάριτος πολλῆς,
περὰ τὴν βαρδοτάτην τῆς ἀλχήτης Βουλῆς.

Καλλίτερα νὰ φάληρς χανάτας ντεκολτέ,
μαρχαδοίς και μαρχαδούς,
περὰ στρατούς και στόλους,
ὅπου καθὼς πηγάζινους δὲν θὰ γενούν ποτέ.

Καλλίτερα νὰ βλέπης τὸν θηλυκῶν τὸ λοῦστο
περὰ τὸν Μονοκροῦσο,
καλλίτερα νὰ βλέπης ἐπτρός τὴν 'Αφροδίτην
περὰ τὸν Ζωγλοπίτη,
και κάλλικις νὰ κακλάρης πρωτόγυατα μπουμπούκικ
περὰ τοῦ κύρι Πελάσσον νὰ βλέπης τὰ τουλούκια.

Καλλίτερα 'στοὺς μπάλους συγνότατας νὰ 'έρσουν
τὸν Πρόδειρο Χατζίσκο,
περὰ νὰ τὸν κυττάζω 'στο Βήμα τῆς Βουλῆς
ἀνάμεστον χοτζῆ.

